

KYNOLOGIN KYNÄSTÄ – Kesäkuu 2026

OPASKOIRAKKO YMMÄLLÄ 1

Taitaa olla jo reilusti yli 30 vuotta siitä, kun maanteiden varsiin alettiin rakentaa kevyen liikenteen väyliä. Ne olivat hyviä keksintöjä, vaikka näidenkään suunnitteluihin ei huolittu mukaan näkövammaisia. Kevyen liikenteen väylillä piti uusien sääntöjen mukaan jalankulku- ja pyöräliikenteen kulkea tien oikeaa reunaa.

Lasse Haarala oli siihen aikaan *Opaskoirakoulun* johtaja. Hän osallistui koulun kaikkiin hommiin, kun henkilökuntaa oli vähän. Aikansa hän koetti opettaa koiria kulkemaan kevyen liikenteen väylillä oikeata reunaa, mutta joutui toteamaan, ettei se mm. pehmeiden koirien kohdalla tahtonut onnistua. Ne olivat tottuneet kulkemaan maanteillä ja vastaavilla väylillä vasenta reunaa. Se oli siihen aikaan muutenkin käytäntö, koska valtaosa koirankäyttäjistä asui maaseudulla.

Lasse ei antanut periksi. Hän vaatimalla vaati, että opaskoiran kanssa pitää kevyen liikenteen väylillä voida kulkea myös vasenta reunaa tarpeen mukaan. Lasse sai tahtonsa läpi, eikä koirakoita alettu sakottaa tästä ”rikkeestä”.

Lasse mietti miettimistään, miten kaikki uudet opaskoirat saadaan kulkemaan oikeata reunaa. Muistan hyvin erään syksyisen aamun, kun huomasin Lassella töihin tullessaan olevan erityistä asiaa. Lasse sanoi, että kevyen liikenteen välillä vaihdetaan nyt koira oikeaan käteen ja käsky on: ”Puoli”, kun se vastaavasti vasemmalle on: ”Syrjään.”

Eihän se ”Puoli”-käsky tahtonut meillä nuorilla tuottaa tulosta ja ristiriitojakin asiasta puhkesi. Asuin parin kilometrin päässä Opaskoirakoululta ja kuljin työmatkat ”koiralla”, joskus jopa viisi kilometriä pitemmän reittiversion Hakunilan kautta. Toiseen suuntaan kuljin pääsääntöisesti vasemmalla kädellä ja toiseen oikealla.

Erillisellä pyörätiellä opeteltiin koiran kanssa puolen vaihto. Kuljimme vasenta laitaa, pysähdyin ja koetin kepillä, onko koira syrjässä. Annoin käskyn: ”Yli mars” ja koiran piti ohjata minut suoraan tien toiselle. Koetin taas kepillä, oliko näin tapahtunut ja vaihdoin ajokkini oikeaan käteen. Matkaa jatkettiin käskyllä ”Veto mars” ja välillä aina kokeilin koiran yli, pysyikö se syrjässä tai oikeassa reunassa. Ennen pitkää pysyi

ja siitä oli jopa hauskaa puolenvaihto varsinkin, kun se sai kehut ja tiesi, että se perillä laskettaisiin vapaana juoksemaan.

Tämä Lassen keksintö sai hyvää palautetta myös ulkomaiden kouluttajilta. Ainoastaan Pohjois-Japanissa oikean puolen kulkeminen oli ollut jo käytössä, kun siellä on talvella metrikaupalla lunta, jolloin oli helpompi kulkea koiran ja kepin avulla teiden oikeata laitaa. Taloissakin on kaksi ulko-ovea, toinen niistä talvikäytössä kolmen metrin korkeudella.

Juha Herttuainen